

Rozporządzenie rządu kraju związkowego (Badenia Wirtembergia) odnośnie działań zapobiegających infekcjom w walce przeciwko rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2 (rozporządzenie w sprawie koronawirusa - CoronaVO)

z dnia 30 listopada 2020 roku

Na podstawie § 32 w związku z paragrafami 28 do 31 ustawy o ochronie przed infekcjami (niem.: Infektionsschutzgesetz, IfSG) z dnia 20 lipca 2000 roku (Federalny Dziennik Ustaw I strona 1045), ostatnio zmienionego poprzez artykuł 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 roku (Federalny Dziennik Ustaw I strona 2397), uchwała się co następuje:

Część 1 – Postanowienia ogólne

Rozdział 1: Cele

§ 1

Cele

(1) Niniejsze rozporządzenie ma na celu zwalczanie pandemii wirusa SARS-CoV-2 (koronawirusa) w ramach ochrony zdrowia publicznego. W tym celu należy skutecznie i w sposób ukierunkowany zmniejszyć ryzyko infekcji, ustalić drogi zakażenia i zagwarantować utrzymanie zdolności opieki medycznej do poradzenia sobie z epidemią

(2) Dla osiągnięcia tych celów, niniejsze rozporządzenie ustanawia zalecenia i zakazy, które ograniczają swobody indywidualne jednostek i znacznie zmniejszają liczbę kontaktów fizycznych w społeczeństwie. Przepisy te są wdrażane z jednej strony w ramach osobistej odpowiedzialności obywateli, a z drugiej strony poprzez suwerenne działania właściwych organów.

Rozdział 2: Wymagania ogólne

§ 2

Ogólna zasada dotycząca zachowania odstępu

(1) Jeżeli brak jest odpowiedniego sprzętu ochronnego, zaleca się zachowanie minimalnej odległości 1,5 metra od innych osób.

(2) W miejscach publicznych należy zachować minimalny odstęp 1,5 metra od innych osób, chyba że przestrzeganie tej minimalnej odległości jest w indywidualnych przypadkach nieuniknione lub jeśli odległość ta nie może być zachowana ze szczególnych powodów lub jeśli wprowadzone działania zapobiegawcze zapewniają wystarczającą ochronę przed zakażeniem. Odstęp nie musi być zachowany w przypadku zgromadzeń osób, na których realizację już zezwolono zgodnie z § 9 ustęp 1.

(3) Zasada zachowania odstępu nie ma zastosowania do szkół, przedszkoli i innych placówek wymienionych w § 16 ustęp 1.

§ 3

Ośłona ust i nosa

(1) Wprowadza się obowiązek noszenia niemedycznej maski codziennego użytku lub porównywalnej osłony ust i nosa

1. w środkach publicznego transportu pasażerskiego, zwłaszcza w pociągach, tramwajach, autobusach, taksówkach, samolotach pasażerskich, na promach, statkach pasażerskich i w kolejkach linowych), na peronach kolejowych i przystankach autobusowych, w poczekalniach przystanków dla statków pasażerskich oraz w budynkach dworców kolejowych i lotnisk,
2. w placówkach, o których mowa w § 13 ustęp 2 pkt. 11,
3. w gabinetach lekarskich, dentystycznych, gabinetach innych zawodów medycznych związanych z leczeniem ludzi, gabinetach terapii alternatywnych oraz w placówkach publicznej służby zdrowia,
4. w centrach handlowych, włącznie z należącymi do nich przejściami i strefami przeznaczonymi dla oczekujących, sklepach oraz na targowiskach w rozumieniu

§ 66 do § 68 niemieckiej ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (GewO),
jak również na przydzielonych im miejscach parkingowych

5. podczas praktycznej nauki jazdy, żeglugi i latania oraz egzaminów praktycznych w tym zakresie,
6. w strefach ruchu przeznaczonych dla pieszych w rozumieniu § 3 ust. 2 pkt. 4 lit. c) ustawy o ruchu drogowym; ponadto na drogach w rozumieniu § 3 ust. 2 pkt. 4 lit. d) ustawy o ruchu drogowym, o ile określiły to właściwe organy,
7. w pomieszczeniach zamkniętych, przeznaczonych dla ogółu społeczeństwa lub klientów,
8. w miejscu pracy i na terenie zakładów oraz
9. na terenie szkół ponadpodstawowych, szkół zawodowych i w specjalnych ośrodkach kształcenia i poradnictwa od początku tzw. poziomu głównego (to jest od piątej klasy), niezależnie od tego, czy ich działalność finansowana jest przez sektor publiczny czy niezależne podmioty; nie narusza to postanowień rozporządzenia dla szkół odnośnie działań zapobiegających infekcjom w walce przeciwko rozprzestrzenianiu się koronawirusa w rozumieniu § 16 ustęp 1.

(2) Nie ma obowiązku noszenia osłony ust i nosa

1. przez dzieci do ukończonego szóstego roku życia,
2. przez osoby, które są w stanie w sposób wiarygodny wykazać, że noszenie przez nie osłony ust i nosa jest niemożliwe lub nieuzasadnione ze względu na ich stan zdrowia lub inne istotne powody, przy czym wiarygodne wykazanie stanu zdrowia musi być zazwyczaj potwierdzone zaświadczeniem lekarskim,
3. w miejscu pracy i na terenie zakładów lub podczas wykonywania czynności, zawodowych pod warunkiem, że można bezpiecznie zachować odległość 1,5 metra od innych osób; Zwolnienie z tego obowiązku nie dotyczy sytuacji, gdy równocześnie ma miejsce ruch klientów,
4. w przychodniach, placówkach i na obszarach, o których mowa w ustępie 1 punkty 2, 3, 7 i 8, o ile wymaga tego leczenie, usługa, terapia lub wykonanie czynności innego rodzaju,
5. przez osoby spożywające żywność,
6. w przypadkach, gdy inne osoby mają zapewnioną co najmniej równoważną ochronę,

7. na obszarach, o których mowa w ustępie 1 pkt. 6 i 7 podczas zajęć sportowych, na terenie obiektów i ośrodków sportowych należących do placówek, o których mowa w ustępie 1 pkt. 9,
8. w obiektach w rozumieniu ustępu 1 pkt. 7 i 8 podczas imprez w rozumieniu § 10 ustęp 4,
9. w obiektach i strefach, o których mowa w ustępie 1 pkt. 6 i 7, pod warunkiem, że może być bezpiecznie utrzymywana odległość 1,5 metra od innych osób, lub
10. w placówkach w rozumieniu § 1 ustawy o opiece dziennej nad dziećmi, kadrze pedagogicznej i personelu dodatkowego tych placówek.

Rozdział 3: Szczególne wymagania

§ 4

Wymogi w zakresie przestrzegania zasad higieny

(1) W zakresie, w jakim muszą być przestrzegane przepisy dotyczące wymogów higieny zawarte w niniejszym rozporządzeniu lub, ogólne obowiązki wykraczające poza ogólne obowiązki wynikające z § 2 i § 3 niniejszego rozporządzenia, osoby odpowiedzialne muszą spełniać co najmniej następujące obowiązki:

1. ograniczenie liczby osób odpowiednio do pojemności przestrzennej oraz regulacja przepływu osób i kolejek w celu umożliwienia realizacji zasady zachowania odstępu w myśl § 2,
2. regularne i dostateczne wietrzenie wnętrza pomieszczeń, w których przebywają osoby oraz regularna konserwacja systemów wentylacyjnych,
3. regularne czyszczenie powierzchni i przedmiotów często dotykanych przez ludzi,
4. czyszczenie lub dezynfekcja przedmiotów, które zgodnie z ich przeznaczeniem mają być umieszczone w jamie ustnej, po ich użyciu przez daną osobę,
5. regularne czyszczenie pomieszczeń sanitarnych i powierzchni, po których stąpa się boso,
6. zapewnienie dostatecznej ilości środków do mycia rąk oraz jednorazowych ręczników papierowych, lub środków do dezynfekcji rąk lub innych równie higienicznych rodzajów wyposażenia służącego do suszenia rąk,

7. wymiana udostępnionych tekstyliów po ich wykorzystaniu przez daną osobę,
8. w porę i w sposób zrozumiały podanie informacji na temat zakazów wstępu i uczestnictwa, obowiązku noszenia nakrycia ust i nosa, przepisów dotyczących zachowania odstępu i wymogów higienicznych, możliwości mycia rąk, istniejącej możliwości płatności bezgotówkowej oraz wskazówki odnośnie obowiązku dokładnego mycia rąk w pomieszczeniach sanitarnych.

(2) Obowiązek wynikający z ustępu 1 nie ma zastosowania, jeżeli i w zakresie, w jakim, w zależności od szczególnych okoliczności danego przypadku, w szczególności warunków lokalnych lub charakteru danej oferty, przestrzeganie wymogów higieny jest niekonieczne lub nieracjonalne.

§ 5

Koncepty higieny

(1) O ile w oparciu o przepisy niniejszego rozporządzenia lub na jego podstawie należy sporządzić koncept higieny, osoby odpowiedzialne muszą uwzględnić wymogi ochrony przed zakażeniem w zależności od konkretnych okoliczności danego przypadku. Koncept higieny powinien opisywać przede wszystkim, w jaki sposób należy wdrażać wymienione w § 4 wymogi higieniczne.

(2) Na żądanie właściwych władz, osoby odpowiedzialne muszą przedstawić koncept higieny i dostarczyć informacje na temat jego wdrożenia. Nie narusza to pozostałych obowiązków związanych z opracowaniem planów higieny zgodnie z ustawą o ochronie przed infekcjami.

§ 6

Przetwarzanie danych

(1) W zakresie, w jakim zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia lub na jego podstawie należy przetwarzać dane, osoby zobowiązane do przetwarzania danych mogą gromadzić i przechowywać takie dane od obecnych osób, zwłaszcza od gości, użytkowników lub uczestników, jak: imię i nazwisko, adres zamieszkania, data i czas obecności i, o ile

dana osoba posiada, numer telefonu wyłącznie do w celu udostępnienia informacji Urzędowi do spraw zdrowia (przypis tłumacza: „Sandepid”) lub lokalnym organom policji w myśl § 16 i § 25 ustawy o ochronie przed infekcjami. Powtórne gromadzenie danych nie jest konieczne, jeżeli dane te są już znane.

(2) Dane te należy przechowywać przez okres czterech tygodni, a następnie usunąć. Należy dopilnować, aby osoby nieupoważnione nie miały do nich dostępu.

(3) Dane należy na żądanie przekazać właściwemu dla egzekwowania ustępu 1 zdanie 1 organowi, jeżeli jest to konieczne do śledzenia możliwych dróg infekcji. Każde inne użycie jest zabronione.

(4) Osoby zobowiązane do przetwarzania danych muszą wykluczyć z odwiedzin, korzystania z obiektu lub z uczestnictwa w imprezie osoby, które wbrew przepisowi, o którym mowa w ustępie 1 zdaniu 1, całkowicie lub częściowo odmówią podania swoich danych kontaktowych.

(5) Jeżeli obecne osoby zgodnie z przepisem, o którym mowa w ustępie 1 zdaniu 1, podają osobom zobowiązanym do przetwarzania danych swoje dane kontaktowe, muszą one podać właściwe informacje.

§ 7

Zakaz wstępu i uczestnictwa

(1) O ile przepisy niniejszego rozporządzenia lub regulacje wydane na mocy niniejszego rozporządzenia wymagają zakazu wstępu do określonych miejsc lub zakazu uczestnictwa w określonych czynnościach, zakaz ten dotyczy osób,

1. które mają lub miały kontakt z osobą zakażoną koronawirusem, jeżeli od ostatniego kontaktu nie minęło jeszcze 10 dni, lub
2. które wykazują typowe objawy infekcji koronawirusem, a mianowicie zaburzenia węchu i smaku, gorączkę, suchy kaszel, jak również ból gardła, zaburzenia zmysłu smaku lub zapachu, lub
3. którzy, w przeciwieństwie do § 3 ust. 1, nie noszą osłony na usta i nos.

(2) Zakaz, o którym mowa w punkcie 1, nie ma zastosowania, jeżeli jego przestrzeganie w konkretnych przypadkach jest nieuniknione lub dostęp albo uczestnictwo jest konieczne

ze szczególnych powodów, a ryzyko zakażenia osób trzecich jest jak najbardziej zminimalizowane dzięki podjęciu działań zapobiegawczych.

§ 8

Bezpieczeństwo pracy

(1) O ile przepisy niniejszego rozporządzenia lub regulacje wydane na mocy niniejszego rozporządzenia odnośnie bezpieczeństwa i higieny pracy wykraczają poza zakres ogólnych obowiązków wynikających z § 2 i § 3, pracodawca jest zobowiązany spełnić co najmniej następujące obowiązki, a mianowicie:

1. minimalizować ryzyko zakażenia pracowników z uwzględnieniem typowych dla ich miejsca pracy warunków,
2. informować wyczerpująco pracowników i przekazywać im instrukcje, szczególnie te związane ze zmianami w toku pracy lub w dotychczasowych ustaleniach ze względu na pandemię koronawirusa,
3. zapewnić higienę osobistą pracowników poprzez możliwość dezynfekcji lub mycia rąk w miejscu pracy; używany w tym celu sprzęt musi być regularnie dezynfekowany,
4. pracownikom należy zapewnić wystarczającą liczbę osłon ust i nosa,
5. pracownicy, u których na podstawie zaświadczenia lekarskiego leczenie choroby COVID-19 z powodów osobistych nie jest możliwe lub jest możliwe tylko w ograniczonym zakresie lub którzy są narażeni na zwiększone ryzyko ciężkiego przebiegu choroby COVID-19, nie mogą zostać przydzieleni ani do wykonywania czynności wymagających stałego kontaktu z innymi osobami, ani do czynności, przy których wykonaniu nie jest możliwe zachowanie odstępu 1,5 metra od innych osób.

(2) Pracodawcy wolno jest gromadzić, przechowywać i wykorzystywać informacje zgodnie z ustępem 1 pkt. 5 wyłącznie w celu podjęcia decyzji o przydzieleniu konkretnych zadań pracownikom, jeżeli powiadomią oni pracodawcę, że należą do wyminionionej tam grupy osób; pracownicy nie są zobowiązani do udzielenia tej informacji. Pracodawca zobowiązany jest do usunięcia tej informacji, gdy tylko przestanie ona być konieczna dla realizacji określonego celu, nie później jednak niż tydzień po wygaśnięciu niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 4: Spotkania, imprezy i zgromadzenia

§ 9

Spotkania i prywatne imprezy

(1) Spotkania i imprezy prywatne są dozwolone wyłącznie

1) z członkami własnego gospodarstwa domowego, lub

2) z członkami własnego i innego gospodarstwa domowego oraz krewnymi w linii prostej, w każdym przypadku łącznie z ich małżonkami, partnerami życiowymi, partnerami w niemałżeńskich związkach partnerskich, z udziałem łącznie nie więcej niż pięciu osób; regulacja ta nie dotyczy dzieci z tych gospodarstw domowych do 14 roku życia włącznie.

Niezależnie od zdania 1 pkt. 2, w okresie od 23 do 27 grudnia 2020 roku zezwala się na organizowanie zgromadzeń i imprez prywatnych, jeżeli nie uczestniczy w nich więcej niż 10 osób należących do różnych gospodarstw domowych; regulacja ta nie dotyczy dzieci z tych gospodarstw domowych do 14 roku życia włącznie.

(2) Zakaz, o którym mowa w ustępie 1 nie ma zastosowania w przypadku zgromadzeń, które służą utrzymaniu pracy, działalności usługowej lub gospodarczej, utrzymaniu bezpieczeństwa i porządku publicznego lub wsparciu bądź opiece nad osobami wymagającymi pomocy.

§ 10

Inne imprezy

(1) Każdy, kto organizuje imprezę, musi spełnić wymogi higieniczne zgodnie z § 4, wcześniej opracować koncept higieny zgodnie z § 5 oraz przeprowadzić przetwarzanie danych osobowych zgodnie z § 6. Obowiązuje zakaz dostępu i uczestnictwa w imprezach zgodnie z § 7. Podczas przeprowadzania imprez należy przestrzegać wymogów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy zgodnie z § 8.

(2) Ustęp 1 nie ma zastosowania do imprez, których realizacja jest już dozwolona zgodnie z § 9 ustęp 1.

(3) Zabronione są

1. imprezy o charakterze rozrywkowym, w szczególności imprezy kultury masowej, inne wydarzenia artystyczne i kulturalne oraz imprezy taneczne, w tym przedstawienia taneczne, a także lekcje tańca i próby. Imprezy sportowe o charakterze wyczynowym i profesjonalnym mogą odbywać się tylko bez udziału publiczności,

2. inne imprezy z udziałem ponad 100 uczestników.

Przy obliczaniu liczby uczestników nie bierze się pod uwagę organizatorów ani ich pomocników.

(4) Ustępy 1 do 3 nie dotyczą imprez, które mają służyć utrzymaniu bezpieczeństwa i porządku publicznego, wymiaru sprawiedliwości lub świadczeniu usług w interesie ogólnym czy też usług użyteczności publicznej, w szczególności spotkań i posiedzeń organów państwowych lub ich części, innych organów władzy ustawodawczej, sądowniczej i wykonawczej, a także instytucji samorządowych, w tym spotkań dyskusyjnych i narad w trakcie procedur planowania dalszych kroków.

(5) Imprezy w rozumieniu niniejszego rozporządzenia to tymczasowe, lokalne i zaplanowane wydarzenia o określonym celu lub zamiarze, w którym świadomie bierze udział pewna grupa osób i za które odpowiedzialność ponosi organizator, osoba, organizacja lub instytucja.

§ 11

Zebrania w myśl artykułu 8 Ustawy Zasadniczej

(1) Niezależnie od § 9 i § 10 dozwolone są spotkania w myśl realizacji podstawowego prawa do wolności zgromadzeń zgodnie z art. 8 Ustawy Zasadniczej.

(2) Odpowiedzialni za zgromadzenie muszą zadbać o przestrzeganie reguły zachowania odległości zgodnie z § 2. Właściwe władze mogą ustanowić dalsze warunki odbycia się zgromadzenia, na przykład dotyczące zgodności z wymogami higieny na mocy § 4.

(3) Zebrania mogą zostać zakazane, jeśli ochrony przed zakażeniem nie można zapewnić w inny sposób, w szczególności poprzez narzucenie wymogów.

§ 12

Imprezy organizowane przez wspólnoty religijne, wyznaniowe i ideologiczne oraz uroczystości okolicznościowe w przypadku śmierci

(1) Niezależnie od paragrafów § 9 i § 10 zezwala się na organizowanie imprez przez kościoły oraz wspólnoty religijne i wyznaniowe w celu praktykowania religii. Każdy, kto organizuje imprezę religijną, musi spełniać wymogi higieny zgodnie z § 4 i z wyprzedzeniem opracować koncept higieny zgodnie z § 5. Istnieje zakaz wstępu i uczestnictwa zgodnie z § 7. Zdania 1 do 3 stosuje się odpowiednio do imprez organizowanych przez wspólnoty ideologiczne.

(2) Niezależnie od paragrafów § 9 i § 10 zezwala się na organizowanie pochówków, także w urnach i modlitwy za zmarłych. Każdy, kto organizuje takie wydarzenie, musi spełniać wymogi higieny zgodnie z § 4 i z wyprzedzeniem opracować koncept higieny zgodnie z § 5. Istnieje zakaz wstępu i uczestnictwa zgodnie z § 7.

(3) Ministerstwo Kultury i Oświaty na mocy § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami jest upoważnione do wydawania rozporządzeń w sprawie przepisów ochrony przed zakażeniami, w szczególności do określania górnych limitów liczby osób, i innych rozporządzeń wykonawczych dotyczących imprez, o których mowa w ustępach 1 i 2.

Rozdział 5: Zakaz prowadzenia działalności i ogólne wymogi w zakresie kontroli zakażeń dla niektórych placówek i zakładów

§ 13

Zakazy prowadzenia działalności i ograniczenia dotyczące działalności placówek

(1) Zakaz prowadzenia działalności dla ogółu obejmuje kluby i dyskoteki.

(2) Zakaz prowadzenia działalności dla ogółu obejmuje ponadto następujące placówki:

1. lokale rozrywkowe, w tym salony gier, kasyna i punkty pośredniczące w zakładach bukmacherskich, z wyjątkiem agencji bukmacherskich,
2. placówki artystyczne i kulturalne, w szczególności teatry, sceny operowe i sale koncertowe, muzea oraz kina, z wyjątkiem szkół muzycznych, szkół artystycznych, młodzieżowych szkół artystycznych, kin samochodowych oraz archiwów i bibliotek,
3. obsługę autokarów w ruchu turystycznym, obiekty noclegowe i pozostałe obiekty noclegowe oferujące odpłatny nocleg, z wyjątkiem noclegów w celach biznesowych lub służbowych. Korzystanie u oferty noclegowej w celach prywatnych jest możliwe tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach,
4. targi i wystawy,
5. parki rozrywki, ogrody zoologiczne, ogrody botaniczne i inne obiekty rekreacyjne (łącznie z tymi poza pomieszczeniami zamkniętymi), kolejki muzealne
6. publiczne i prywatne ośrodki i obiekty sportowe, w tym siłownie, ośrodki jogi, szkoły tańca i podobne placówki, a także boiska do gry w piłkę nożną, z wyjątkiem wykorzystywania w celach rekreacyjnych i uprawiania amatorskich sportów indywidualnych, w pojedynkę, w parze z drugą osobą lub z członkami własnego gospodarstwa domowego, jak również w celach służbowych, w ramach rehabilitacyjnych, szkolnych i akademickich zajęć sportowych oraz zajęć sportowych o charakterze wyczynowym i profesjonalnym,
7. baseny pływackie, kryte, termalne, rekreacyjne i inne pływalnie oraz kąpieliska o kontrolowanym dostępie, z wyjątkiem tych, które są wykorzystywane do uprawiania sportu w ramach rehabilitacyjnych, szkolnych i akademickich zajęć sportowych oraz zajęć sportowych o charakterze wyczynowym i profesjonalnym,
8. sauny,
9. sektor hotelarski i restauracyjny, w szczególności puby i lokale konsumpcyjne, w tym palarnie fajki wodnej i bary dla palaczy oraz zakłady gastronomiczne w rozumieniu § 25 ustęp 2 niemieckiej ustawy o działalności gastronomicznej (GastG), z wyjątkiem placówek gastronomicznych i działalności usługowej w rozumieniu § 25 ustęp 1 GastG, sprzedaży na wynos oraz serwisu opartego na dostawie i odbiorze posiłków i napojów na wynos; zakaz ten nie dotyczy również cateringu w powiązaniu z korzystaniem z dozwolonej oferty noclegowej w rozumieniu punktu 3,

10. stołówki i kawiarnie na uczelniach wyższych i akademiach zgodnie z ustawą o akademiach, z wyjątkiem wydawania i sprzedaży napojów i żywności wyłącznie na wynos; § 16 ustęp 2 zdanie 2 stosuje się odpowiednio,
11. gabinety kosmetyczne, studia pielęgnacji paznokci, masażu, tatuażu i piercingu, a także gabinety kosmetycznej pielęgnacji stóp i podobne, z wyjątkiem niezbędnych zabiegów medycznych, w szczególności fizjoterapii i terapii zajęciowej, logopedii, podologii i pedicure; zakaz nie obejmuje również działalności zakładów fryzjerskich i sklepów barbierskich, które zgodnie z kodeksem rzemiosła są uprawnione do świadczenia usług fryzjerskich i są odpowiednio zarejestrowane w rejestrze rzemieślników, oraz
12. miejsca uprawiania prostytucji, domy publiczne i temu podobne placówki oraz każdy inny rodzaj działalności prostytucyjnej w rozumieniu § 2 ustęp 3 ustawy o ochronie osób uprawiających prostytucję.

(3) Placówki handlu detalicznego i targowiska w rozumieniu § 66 do 68 ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (GewO), o ile znajdują się one w zamkniętych pomieszczeniach, muszą w zależności od wielkości powierzchni sprzedaży ograniczać liczbę znajdujących się tam jednocześnie klientów w następujący sposób:

1. W przypadku powierzchni sprzedaży wynoszącej mniej niż 10 m² dopuszcza się obecność maksymalnie jednej klientki lub jednego klienta.
2. w przypadku łącznej powierzchni sprzedaży wynoszącej do 800 metrów kwadratowych oraz w handlu detalicznym żywnością do maksymalnie jednej osoby na 10 metrów kwadratowych powierzchni sprzedaży,
3. w przypadku powierzchni sprzedaży, należącej do sektora nie związanego z handlem detalicznym żywnością, wynoszącej łącznie 801 metrów kwadratowych lub więcej, na powierzchni 800 metrów kwadratowych - do maksymalnie jednej osoby na 10 metrów kwadratowych powierzchni sprzedaży oraz na powierzchni powyżej 800 metrów kwadratowych - do maksymalnie jednej osoby na 20 metrów kwadratowych powierzchni sprzedaży.

W przypadku centrów handlowych należy przyjąć właściwą łączną powierzchnię sprzedaży.

(4) Zawiesza się zajęcia stacjonarne na uczelniach wyższych i akademiach zgodnie z ustawą o akademiach; Niezależnie od powyższego postanowienia dopuszcza się formaty cyfrowe i inne formaty kształcenia na odległość. W odstępstwie od zdania 1, rektorat i kierownictwo uczelni mogą odbywać zajęcia z udziałem studentów, pod warunkiem,

że są one bezwzględnie konieczne i nie mogą być zastąpione przez wykorzystanie elektronicznych technologii informacyjno-komunikacyjnych lub innych form kształcenia na odległość. Paragraf 16 ustęp 2 zdanie 2 stosuje się odpowiednio.

§ 14

Obowiązek przestrzegania ogólnych wymogów w zakresie kontroli zakażeń dla niektórych placówek i zakładów

Każdy, kto prowadzi wymienione poniżej placówki, oferuje usługi i prowadzi działalność, musi spełniać wymogi higieniczne zgodnie z § 4, sporządzić uprzednio koncept higieny zgodnie z § 5 oraz przeprowadzić przetwarzanie danych zgodnie z § 6. Obowiązek ten obejmuje:

1. szkoły wyższe, akademie prowadzące działalność dydaktyczną na podstawie ustawy o akademiach, biblioteki, archiwa i uczelniane działy spraw studenckich zajmujące się opieką socjalną,
2. szkoły muzyczne, artystyczne i młodzieżowe szkoły artystyczne,
3. szkoły pielęgniarstwa, szkoły kształcące w zawodach medycznych i zawodowe szkoły średnie dla służb socjalnych, szkoły przygotowujące do pracy w służbach ratowniczych oraz instytucje doskonalenia zawodowego w zawodach pielęgniarstwa i w służbach socjalnych podlegających Ministerstwu Polityki Społecznej
4. szkoły nauki jazdy, żeglugi i latania, włącznie z organizacją egzaminów teoretycznych i praktycznych,
5. inne placówki i oferty wszelkiego rodzaju o charakterze edukacyjnym włącznie z przeprowadzaniem egzaminów, o ile nie zostały wymienione w § 16 ustęp 1,
6. placówki, których działalność jest dozwolona w rozumieniu § 13 ustęp 2 pkt. 11, a także solaria,
7. publiczne i prywatne ośrodki i obiekty sportowe, w szczególności siłownie i ośrodki jogi oraz szkoły tańca i temu podobne placówki,
8. placówki handlu detalicznego i targowiska zgodnie z § 66 do § 68 ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (GewO), z wyjątkiem wymogów wymienionych w § 6,
9. sektor hotelarski i restauracyjny, w tym obiekty i usługi gastronomiczne w rozumieniu § 25 niemieckiej ustawy o działalności gastronomicznej (GastG); w przypadku obiektów

oraz usług hotelarskich i gastronomicznych w rozumieniu § 25 ust. 1 zdanie 1 GastG, przetwarzanie danych zgodnie z § 6 musi być podjęte wyłącznie w odniesieniu do gości z zewnątrz,

10. obiekty noclegowe,

11. kongresy, oraz

12. agencje bukmacherskie

W ramach działalności i usług oferowanych przez te placówki obowiązuje zakaz wstępu i uczestnictwa zgodnie z § 7. Ponadto należy przestrzegać wymogów BHP zgodnie z § 8; nie dotyczy to zdań 1 pkt. 2 i 5. Zdania 1 do 3 stosuje się również w przypadku, gdy w ramach działalności placówki, oferowanej usługi lub zajęć ma miejsce impreza dopuszczona zgodnie z § 10. Zakaz dostępu i uczestnictwa zgodnie z § 7 dotyczy również środków transportu, terenów i placówek, o których mowa w § 3 ustęp 1 pkt. 1 i 4.

Część 2 - Ustalenia szczególne

§ 15

Reguła

- (1) Ustalenia na mocy § 16 do § 18 oraz § 12 ustęp 3 rozporządzenia mają charakter nadrzędny w stosunku do wszystkich postanowień części 1, jeżeli występują między nimi rozbieżności.
- (2) Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli te rozporządzenia odbiegają od § 9 i § 10 ustęp 3 zdanie 1 pkt. 1 i § 13 ustępy 1 do 3; wyjątkiem są przepisy, które przewidują szersze środki ochrony przed zakażeniami.

§ 16

Upoważnienia do wydawania rozporządzeń

(1) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Kultury i Oświaty jest upoważnione do ustanawiania w drodze rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych, dla funkcjonowania szkół działających w ramach jego kompetencji resortowych, usług opiekuńczych niezawodnej szkoły podstawowej i elastycznej opieki popołudniowej, żłobków, świetlic szkolnych, przedszkoli, jednorocznych

klas zerowych dla dzieci nie nadążających za rówieśnikami (niem.: Grundschulförderklassen), przedszkoli przyszkolnych i ośrodków opieki dziennej nad dziećmi, w celu ich ochrony przed zakażeniem koronawirusem.

(2) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami, w celu ich ochrony przed zakażeniem koronawirusem, Ministerstwo Nauki w porozumieniu z Ministerstwem Polityki Społecznej jest upoważnione do ustanawiania w drodze rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych, dotyczących:

1. uczelni wyższych, akademii prowadzących działalność dydaktyczną na podstawie ustawy o akademiach, bibliotek, archiwów,
2. uczelnianych działów spraw studenckich zajmujących się opieką socjalną oraz
3. placówek artystycznych i kulturalnych, o ile nie zostały wymienione w punkcie 1 i w ustępie 5, oraz kin.

Zdanie 1 pkt. 1 nie ma zastosowania do Wyższej Szkoły Policyjnej Badenii-Wirtembergii (niem. Hochschule für Polizei Baden-Württemberg), w tym do Wydziału Edukacji Wyższej Szkoły Policyjnej (niem. Präsidium Bildung der Hochschule für Polizei) oraz Wyższej Szkoły Prawa w Schwetzingen (niem. Hochschule für Rechtspflege Schwetzingen). Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w przypadku Wyższej Szkoły Policyjnej Badenii-Wirtembergii oraz Wydziału Edukacji Wyższej Szkoły Policyjnej Badenii-Wirtembergii oraz Ministerstwo Sprawiedliwości w przypadku Wyższej Szkoły Prawa w Schwetzingen mogą zezwolić na odstępstwa od ograniczeń niniejszego rozporządzenia, jeżeli będzie to niezbędne do umożliwienia kształcenia, działalności uczelnianej i doskonalenia zawodowego oraz przygotowania i przeprowadzania egzaminów, jak również do przeprowadzenia procedury rekrutacji.

(3) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Polityki Społecznej jest upoważnione do ustanawiania w drodze rozporządzenia warunków i wymogów, zwłaszcza wymogów higienicznych, dla funkcjonowania

1. szpitali, ośrodków profilaktyki zdrowotnej i rehabilitacyjnych, punktów dializy i lecznic dziennych,
2. placówek dla osób wymagających opieki i wsparcia lub niepełnosprawnych,
3. ośrodków pomocy osobom bezdomnym,
4. projektów mieszkaniowych dla bezdomnych objętych opieką ambulatoryjną oraz objętych taką opieką wspólnot mieszkańców, za które odpowiedzialny jest

- jeden świadczeniodawca zgodnie z niemiecką ustawą o formach wsparcia w zakresie mieszkania, udziału w życiu społecznym i opieki pielęgniarskiej,
5. usług opieki i wsparcia w okresie poprzedzającym opiekę pielęgniarską i z nią związanych,
 6. ofert pracy z dziećmi i młodzieżą oraz pracy socjalnej z młodzieżą,
 7. szkół pielęgniarskich, zawodowych szkół medycznych i zawodowych szkół dla służb socjalnych w ramach jego kompetencji resortowych,
 8. placówek edukacyjnych doskonalenia zawodowego w zawodach pielęgniarskich i należących do służby zdrowia oraz
 9. szkół przygotowujących do pracy w służbach ratowniczych

(4) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jest upoważnione do ustanawiania w drodze rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych,

1. dla funkcjonowania landowych ośrodków recepcyjnych (niem. Landeserstaufnahme-einrichtungen), oraz
2. dotyczących odosobnienia osób nowo przyjętych do landowego ośrodka recepcyjnego lub przyjętych ponownie po dłuższej nieobecności.

(5) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Kultury i Oświaty oraz Ministerstwo Polityki Społecznej są upoważnione do ustanawiania w drodze wspólnego rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych w celu ochrony przed zakażeniami, dla działalności

1. publicznych i prywatnych ośrodków i obiektów sportowych, w szczególności siłowni i ośrodków jogi i przeprowadzania zawodów sportowych oraz szkół tańca i temu podobnych placówek,
2. basenów pływackich, włącznie z saunami i jeziorami udostępnionymi w celach pływackich z zachowaniem kontrolowanego dostępu,
3. szkół muzycznych, artystycznych i młodzieżowych szkół artystycznych oraz dla działalności adekwatnych ofert w rozumieniu § 14 zdanie 1 pkt. 5 w ramach kompetencji resortowych ministerstwa Kultury i Oświaty.

(6) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Transportu i Ministerstwo Polityki Społecznej są upoważnione do ustanawiania w drodze

wspólnego rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych w celu ochrony przed zakażeniami, dotyczących

1. publicznego i turystycznego transportu pasażerskiego w myśl § 3 ustęp 1 pkt. 1 włącznie ze świadczeniem usług gastronomicznych w myśl § 25 ustęp 1 zdanie 2 niemieckiej ustawy o działalności gastronomicznej (GastG) oraz
2. teoretycznej i praktycznej nauki jazdy, żeglugi i latania, egzaminu teoretycznego i praktycznego w tym zakresie oraz praktycznych treści nauki zawodu i doskonalenia zawodowego urzędowo uznanych rzeczoznawców i egzaminatorów pojazdów silnikowych, żeglugi i ruchu lotniczego, jak również dalszych ofert szkół nauki jazdy, które wynikają bezpośrednio z rozporządzenia w sprawie wydawania praw jazdy lub z ustawy o ruchu drogowym.

(7) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Gospodarki i Ministerstwo Polityki Społecznej są upoważnione do ustanawiania w drodze wspólnego rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych w celu ochrony przed zakażeniami, dotyczących

1. handlu detalicznego,
2. obiektów noclegowych,
3. sektora hotelarskiego i restauracyjnego, w tym obiektów i usług gastronomicznych w rozumieniu § 25 zdanie 1 i ustęp 2 GastG,
4. targów, wystaw i kongresów,
5. rzemiosła,
6. gabinetów fryzjerskich, masażu, kosmetycznych, solariów, salonów pielęgnacji paznokci, pracowni tatuażu i piercingu, pracowni medycznej i niemedycznej pielęgnacji stóp,
7. lokali rozrywkowych
8. parków rozrywki, w tym prowadzących działalność o charakterze objazdowym w rozumieniu § 55 ust. 1 ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (GewO), oraz
9. targowisk w rozumieniu § 66 do § 68 ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (GewO).

(8) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Polityki Społecznej jest upoważnione do ustanawiania w porozumieniu z właściwym w każdym indywidualnym przypadku ministerstwem w drodze rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych w celu ochrony przed zakażeniami, dla

działalności innych, nie wymienionych w niniejszym dokumencie i nie uregulowanych odrębnie na mocy § 12 placówek, zakładów, oferowanych usług i zajęć.

§ 17

Upoważnienie do wydawania rozporządzeń w prawie obowiązku izolacji

Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Spraw Społecznych jest upoważnione w celu zwalczania koronawirusa do wydawania rozporządzeń regulujących obowiązki izolacji i związane z tym dalsze obowiązki i działania, a w szczególności do

1. odizolowania w odpowiedni sposób osób wjeżdżających do Republiki Federalnej Niemiec z innego kraju, zgodnie z § 30 ustęp 1 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami,
 2. odizolowania w odpowiedni sposób osób chorych, podejrzanych o chorobę, podejrzanych o zakażenie i osób wydzielających wirusa z płynami ustrojowymi, zgodnie z § 30 ustęp 1 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami,
 3. poinformowania osób wymienionych w punkcie 1 o obowiązku zgłoszenia się do właściwych organów i wskazania, że spełnione są przesłanki do izolacji na podstawie § 28 ustęp 1 zdanie 1 ustawy o ochronie przed infekcjami,
 4. obserwacji osób wymienionych w punkcie 1 zgodnie z § 29 ustawy o ochronie przed infekcjami oraz
 5. wypowiedzenia zakazu wykonywania działalności zawodowej dla osób wymienionych w punkcie 1, przy czym zakaz ten może również odnosić się do osób zamieszkałych poza Badenią-Wirtembergią zgodnie z § 31 ustawy o ochronie przed infekcjami,
- jak również do określenia wymogów i wyjątków od powyższych zasad oraz wprowadzenia dalszych regulacji w tym zakresie.

Część 3 – Przetwarzanie danych, wykroczenia

§ 18

Przetwarzanie danych osobowych

Zgodnie z § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Polityki Społecznej i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych są upoważnione wydania wspólnego rozporządzenia regulującego szczegóły przetwarzania danych osobowych między organami służby zdrowia,

lokalnymi organami policji i policyjnymi służbami porządkowymi, o ile jest to konieczne do ochrony przed zakażeniem

1. ze względu na ochronę funkcjonariuszy policyjnych służb porządkowych i pracowników lokalnych organów policji przed zakażeniem w czasie wykonywania działań służbowych,
2. w celu zarządzania, wdrażania, monitorowania i realizacji działań, o których mowa w ustawie o ochronie przed infekcjami,
3. w celu ścigania przestępstw i wykroczeń administracyjnych w związku z ustawą o ochronie przed infekcjami oraz na podstawie wydanych na jej podstawie rozporządzeń prawnych, oraz
4. w celu oceny zdolności danej osoby do umieszczenia w zakładzie karnym lub psychiatrycznym czy też konieczności umieszczenia w odosobnieniu w ośrodkach detencyjnych i jednostkach penitencjarnych.

§ 19

Wykroczenia

(1) Wykroczenie w rozumieniu § 73 ustęp 1a punkt 24 ustawy o ochronie przed infekcjami popełnia każdy, kto umyślnie lub przez zaniechanie

1. wbrew § 2 ustęp 2 zdanie 1, nie utrzymuje minimalnego odstępu 1,5 metra od innych osób,
2. wbrew § 3 ustęp 1 nie nosi osłony ust i nosa,
3. wbrew § 6 ustęp 5, jako osoba obecna w danym miejscu podaje nieprawdziwe dane dotyczące imienia, nazwiska, adresu, daty obecności lub numeru telefonu;
4. wbrew § 9 ustęp 1 uczestniczy w zgromadzeniu lub robi prywatną imprezę,
5. wbrew § 10 ustęp 1 zdanie 1, § 12 ustęp 1 zdanie 2 lub § 12 ustęp 2 zdanie 2, § 3 ustęp 7 organizuje imprezę,
6. wbrew § 10 ustęp 1 zdanie 2, § 12 ustęp 1 zdanie 3, § 12 ustęp 2 zdanie 3 lub § 14 zdanie 2 lub 5, narusza zakaz wstępu lub uczestnictwa,
7. wbrew § 10 ustęp 1 zdanie 3 lub § 14 zdanie 3, nie przestrzega wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy,

8. wbrew § 10 ustęp 3 zdanie 1 robi imprezę
9. wbrew § 11 ustęp 2 zdanie 1 nie działa na rzecz przestrzegania zasady odległości zgodnie z § 2,
10. wbrew § 13 ustępy 1 lub 2 prowadzi działalność placówki, lub
11. prowadzi placówki lub oferuje usługi albo zajęcia wymienione w § 14 zdanie 1.

Część 4 – Postanowienia końcowe

§ 20

Szerzej zakrojone działania, odstępstwa

- (1) Niniejsze rozporządzenie nie narusza prawa właściwych organów do podejmowania decyzji o wprowadzaniu bardziej rygorystycznych środków ochrony przed zakażeniami
- (2) Właściwe organy mogą, w indywidualnych przypadkach, z ważnych powodów udzielić zgodny na odstępstwa od wymogów niniejszego rozporządzenia lub regulacji wydanych na jego mocy.
- (3) Ministerstwo Polityki Społecznej może w ramach urzędowego i technicznego nadzoru wydać właściwym organom dalsze instrukcje dotyczące wprowadzenia dodatkowych, regionalnie uwarunkowanych środków ochrony w przypadku wyjątkowo wysokiej liczby zakażeń (strategia w przypadku tzw. gorących punktów /ang. hotspot/ czyli ognisk infekcji).

§ 21

Data wejścia w życie, data wygaśnięcia

- (1) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego ogłoszeniu. Jednocześnie przestaje obowiązywać rozporządzenie w sprawie koronawirusa z dnia 23 czerwca 2020 roku (Dziennik Ustaw, strona 483), ostatnio zmienione po wprowadzeniu w życie artykułu 1 rozporządzenia z dnia 17 listopada 2020 roku (Dziennik Ustaw, strona 1052). Rozporządzenia wydane na podstawie rozporządzenia w sprawie koronawirusa z dnia 23 czerwca 2020 roku (Dziennik Ustaw, str. 483), ostatnio zmienione przez artykuł 1 rozporządzenia z dnia 17 listopada 2020 r. (Dziennik Ustaw, strona 1052), obowiązują do momentu ich wygaśnięcia zgodnie z ustępem 2 zdanie 3.

(2) § 13 ustępy 2 do 4 wygasają z dniem 20 grudnia 2020 roku. We wszystkich innych kwestiach niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 27 grudnia 2020. Po wygaśnięciu niniejszego rozporządzenia zgodnie ze zdaniem drugim, wszystkie rozporządzenia przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia z dnia 23 czerwca 2020 r. przestają obowiązywać, o ile nie zostały wcześniej uchylone.

Stuttgart, dnia 30 listopada 2020 roku

Rząd kraju związkowego Badenia-Wirtembergia:

Kretschmann

Strobl

Sitzmann

Dr. Eisenmann

Bauer

Untersteller

Dr. Hoffmeister-Kraut

Lucha

Hauk

Wolf

Hermann

Erlar